

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 listopada 1923 r.

w przedmiocie zmian w wysokości opłat od patentów akcyzowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, ustalonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 maja 1923 r.

Na zasadzie postanowienia art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) i art. 1 oraz 3 ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowione w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 24 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 401), a wyszczególnione pod literą A, B i C tegoż paragrafu akcyzowe opłaty patentowe za wyrób, przerób i sprzedaż artykułów podległych podatkowi spożywczemu podwyższa się 20-krotnie.

§ 2. Paragraf 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 401) zostaje zastąpiony następującymi przepisami:

Kto prowadzi wyszczególnione w art. 512, 513, 1035 i ustępie 2 artykułu 1057/1 załącznika do § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 95 poz. 879), tudzież w art. 948 i 949 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 24 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 401) zakłady przemysłowe i handlowe bez wykupienia przepisanego patentu w wartości unormowanej w § 1 niniejszego rozporządzenia, staje się winnym defraudacji podatkowej i ulegnie karze pieniężnej w wysokości 10—20-krotnej ilości umniejszonej lub na umniejszenie narażonej opłaty patentowej.

Jeśli jednak zachodzi wypadek jedynie spóźnienia z opłatą patentu akcyzowego, nie zaś wypadek potajemnego prowadzenia przedsiębiorstwa bez patentu, lub też zachodzi inne jakiegokolwiek przekroczenie przepisów o opłatach patentowych z wyjątkiem defraudacji—ulegnie winny karze porządkowej w wysokości nieprzekraczającej odnośnej opłaty patentowej.

Do czasu wykupienia patentu przedsiębiorstwo ulega zamknięciu.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*